

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

		Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
		מאן דאמר											
		שבת-כל כתיבי											
		מימרא											
קבא	קבא	רבנן סברי:	◇	!	♣								
קבא	קבא	ורבי יוסי סבר:	◇	!	♣								
קבא	קבא	וסבר רבי יוסי טבילה בזמנה מצוה?		⚡									
קבא	קבא	הזב והזבה המצורע והמצורעת בועל נדה וטמא מת - טבילתן ביום, נדה ויולדת - טבילתן בלילה.		⚡	■								
קבא	קבא	בעל קרי טובל והולך כל היום כולו	◇	⚡	■	♣							
קבא	קבא	מן המנחה ולמעלה - אינו יכול לטבול	◇	⚡	■	♣							
קבא	קבא	ההיא רבי יוסי ברבי יהודה היא		!									
קבא	קבא	דייה טבילה באחרונה.		!	■								
קבא	מ	נכרי שבא לכבות, אין אומרים לו כבה ואל תכבה - מפני שאין שבתתו עליהן.										■	
קבא	קבא	אבל קטן שבא לכבות אין שומעין לו, מפני ששבתתו עליהן.										■	
קבא	קבא	בדליקה התירו לומר כל המכבה אינו מפסיד.										■	
קבא	קבא	נימא מסייע ליה.										■	
קבא	קבא	נכרי שבא לכבות אין אומרים לו כבה ואל תכבה - מפני שאין שבתתו עליהן.										■	
קבא	קבא	כבה הוא דלא אמרינן ליה, הא כל המכבה אינו מפסיד - אמרינן ליה.										■	
קבא	קבא	אל תכבה לא אמרינן ליה		⚡	■								
קבא	קבא	וכל המכבה אינו מפסיד - נמי לא אמרינן ליה		⚡	■								
קבא	קבא	אלא: מהא ליכא למשמע מינה.										■	
קבא	קבא	מעשה ונפלה דליקה בהצירו של יוסף בן סימאי בשיחין, ובאו אנשי גיסטרא של ציפורי לכבות, מפני שאפטרופוס של מלך היה. ולא הניחן מפני כבוד השבת, ונעשה לו נס וירדו גשמים וכיבו.										○	■
קבא	קבא	לערב שיגר לכל אחד מהן שתי סלעין, ולאפרכוס שבהן חמשים.										○	■
קבא	קבא	וכשמעו חכמים בדבר אמרו: לא היה צריך לכך, שהרי שנינו: נכרי שבא לכבות אין אומרים לו כבה ואל תכבה.										○	■
קבא	קבא	אבל קטן שבא לכבות אין שומעין לו מפני ששבתתו עליהן.										■	
קבא	קבא	שמעת מינה: קטן אוכל נבלות - בית דין מצווין עליו להפרישו.		⚡									
קבא	קבא	בקטן העושה לדעת אביו.										!	
קבא	קבא	דכוותה גבי נכרי - דקא עביד לדעתיה דישראל, מי שרי?		⚡									
קבא	קבא	נכרי לדעתיה דנפשיה עביד.										!	
קבא	מ	כופין קערה על גבי הנר בשביל שלא תאחזו בקורה, ועל צואה של קטן, ועל עקרב שלא תישך.										■	
קבא	קבא	מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב, ואמר: חוששני לו מחטאת.										○	■
קבא	קבא	רב יהודה ורב ירמיה בר אבא ורב חנן בר רבא איקלעו לבי אבין דמן נשיקיא, לרב יהודה ורב ירמיה בר אבא - אייתו להו פורייתא, לרב חנן בר רבא לא אייתו ליה.										○	○
קבא	קבא	אשכחיה מתני ליה לבריה: ועל צואה של קטן מפני קטן.										○	■
קבא	קבא	אמר ליה: [רב חנן בר רבא]										⚡	○

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

שבת- כל כתבי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי תימא דלא חזיא ליה מאתמול												קבא: ! O
נהרות המושכין ומעיינות הנובעין הרי הן כרגלי כל אדם.	והתניא:											קבא: ♣ ז O ◇
ואלא היכי אתנייה?												קבא: ^ O
אימא: על צואה של תרנגולים מפני קטן.												קבא: ♣ ! O ◇
ותיפוק ליה דהוי גרף של רעי.												קבא: ז O ◇
וכי תימא: גרף של רעי אגב מנא - אין, איהו גופיה - לא												קבא: ! O ◇
והא ההוא עכבר דאישתכח באיספרמקי דרב אשי												קבא: ז O
נקוטו בצוציתיה ואפקיה	ואמר להו: [רב אשי]											קבא: ז ♣ O ◇
באשפה.												קבא: !
וקטן באשפה מאי בעי ליה?												קבא: ז
בהצר.												קבא: !
חצר נמי, גרף של רעי הוא												קבא: ז
באשפה שבחצר.												קבא: ! ◇
ועל עקרב שלא תישך.												קבא: ♣ <
כל המזיקין נהרגין בשבת.	רבי יהושע בן לוי:											קבא: ♣ ◇
חמשה נהרגין בשבת, ואלו הן: זבוב שבארץ מצרים, וצירעה שבנינוה, ועקרב שבחדייב, ונחש שבארץ ישראל, וכלב שוטף בכל מקום.	מתירב רב יוסף:											קבא: ♣ ז ◇
מני?												קבא: ^
אילימא רבי יהודה												קבא: !
מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עליה	הא אמר: [רבי יהודה]											קבא: ♣ ז
אלא לאו - רבי שמעון, והני הוא דשרי, אחריני - לא												קבא: ! ◇
ומאן נימא לן דהא מתרצתא היא, דילמא משבשתא היא?	רבי ירמיה:											קבא: ז
אנא מתנינא לה ואותיבנא לה, ואנא מתריצנא לה - ברצו אחריו ודברי הכל.	רב יוסף:											קבא: ! ◇
דהורג נחשים ועקרבים בשבת אין רוח חסידים נוזה הימנו.	תני תנא קמיה דרבא בר רב הונא:											קבא: ♣ ◇
ואותן חסידים - אין רוח חכמים נוזה מהם.	אמר לוי: [רבא בר רב הונא]											קבא: ♣ ◇
ופליגא דרב הונא												קבא: ♣ ◇
דרב הונא חזייה לההוא גברא דקא קטיל זיבורא												קבא: O ♣
שלימתינהו לכולהו?	אמר ליה: [רב הונא]											קבא: ז ♣ ◇
נודמנו לו נחשים ועקרבים, הרגן - בידוע שנודמנו לו להורגן, לא הרגן - בידוע שנודמנו להורגו, ונעשה לו נס מן השמים.	תנו רבנן:											קבא: ♣ ◇
בנישופין בו.	עולא ואיתימא רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											קבא: ♣ ◇
אמר רבי אבא בר כהנא: פעם אחת נפל אחד בבית המדרש, ועמד ניותי אחד והרגו.	[רבי אבא בר כהנא]											קבא: O

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

שבת-כל כתבי		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
פגע בו כיוצא בו.	רבי:											◇	קבא:		
פגע בו כיוצא בו - דשפיר עביד, או לא?	איבעיא להו:					^						◇	קבא:		
מהו להרוג נחשים ועקרבים בשבת?	תא שמע: דרבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא ורבי זירא הוו יתבי אקילעא דבי רבי ינאי, נפק מילתא מבינייהו, בעו מנייה מרבי ינאי:								!	^			קבא:		
צירעה אני הורג, נחש ועקרב לא כל שכן?	אמר להו: [רבי ינאי]								!	!		◇	קבא:		
דילמא לפי תומו.									ז			◇	קבא:		
רוק - דורסו לפי תומו.	דאמר רב יהודה:								ז	■			קבא:		
נחש דורסו לפי תומו.	ואמר רב ששת:								ז	■			קבא:		
עקרב - דורסו לפי תומו.	ואמר רב קטינא:								ז	■			קבא:		
אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי הוה מסקי ביה דבי ריש גלותא זוזי, איתיהו קא מצערי ליה.												○	◇	קבא:	
הוה שדי רוקא, אמר להו ריש גלותא: איתו מאנא סחיפו עלויה.												○	◇	קבא:	
לא צריכיתו	אמר להו: [אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי]											○	◇	קבא:	
רוק דורסו לפי תומו.	הכי אמר רב יהודה:											○	◇	קבא:	
אמר להו: צורבא מרבנן הוא, שבקוהו.	[ריש גלותא]											○	◇	קבא:	
פמוטות של בית רבי מותר לטלטלן בשבת.	רבי אבא בר כהנא אמר רבי חנינא:												■	◇	קבא:
בניטלין בידו אחת, או בשתי ידים?	אמר לו רבי זירא:												^	◇	קבא: